

I didn't mean it!

Περιγραφή έργου

Σχετικά

Το "I didn't mean it!" είναι μια συμμετοχική περφόρμανς με ερευνητικό σκοπό [participatory performance-based research), η ιδέα της οποίας προέκυψε τον Απρίλιο του 2021 στη Λέσβο μετά από μια μακρά περίοδο κοινωνικού αποκλεισμού στην Ελλάδα.

Η περφόρμανς στην δια ζώσης εκδοχή λαμβάνει χώρα σε ένα εγκαταλελειμμένο σπίτι. Το κοινό παρακολουθεί 4 λεπτά από θραύσματα μιας σχέσης με στοιχεία ενδοσυντροφικής κακοποίησης που παρουσιάζεται μετά από μια διαδραστική διαδρομή στο σπίτι. Ο σύντροφος που ασκεί βία ερμηνεύεται συμβολικά από το χέρι της μοναδικής περφόρμερ.

Οι θεάτριες/-ές αποκτούν τον ενεργό ρόλο της συγγραφής της δραματοουργίας και στην αρχή καλούνται να απαντήσουν σε μερικές δραματοουργικές ερωτήσεις, όπως:

- Πότε ήταν η τελευταία φορά που τσακώθηκε το ζευγάρι;
- Τι έκανε η γυναίκα όταν κλειδώθηκε στο μπάνιο;
- Ποιο ήταν το πρώτο πράγμα που έκανε όταν έμεινε μόνη της στο σπίτι;
- Τι σκέφτεται όταν είναι μόνη της;
- Πού πηγαίνει;
- Τι θέλει να του πει;

ενώ η βασική ερώτηση είναι: *Τι της λέει;* όπου οι θεάτριες και οι θεατές απαντούν σε α' πρόσωπο

Στη διαδικτυακή εκδοχή, την οποία και προτείνουμε για υλοποίηση, οι θεάτριες/ές-δραματοουργοί έχουν την ευκαιρία να απαντήσουν ανώνυμα μέσω λογισμικού διαδικτυακής εφαρμογής. Οι λέξεις και οι φράσεις προβάλλονται στην οθόνη. Όλες/οι μπορούν να διατηρήσουν την ανωνυμία τους σε κάθε φάση της περφόρμανς, αφού η συμμετοχή τους είναι κρυφή. Στο τέλος έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν την περφόρμανς με όλες τις φράσεις, που οι ίδιες/οι πρότειναν, να προβάλλονται ως υπότιτλοι.

Οι θεάτριες και οι θεατές γίνονται οι δραματοουργοί της παράστασης δημιουργώντας έναν χάρτη από γνωστές κακοποιητικές φράσεις αλλά και από φράσεις που χρησιμοποιούνται με κακοποιητικό τρόπο. Ο κύριος σκοπός είναι η δημιουργία της δραματοουργίας μαζί με τις θεάτριες και τους θεατές ως μέθοδος ενδυνάμωσης. Η παιδαγωγική της ενδυνάμωσης εδώ βρίσκεται στις τεχνικές του εφαρμοσμένου θεάτρου "ρόλος στον τοίχο", "εσωτερικές φωνές" και στις τεχνικές δόμησης ρόλων. Η ιδέα είναι να καλέσουμε τις/ους συμμετέχουσες/οντες-συνδημιουργούς να γράψουν στη μητρική τους γλώσσα ή σε μια γλώσσα με την οποία αισθάνονται πιο άνετα.

Η τεκμηριωμένη δραματουργία που δημιουργείται κατά τη διάρκεια των παραστάσεων αρχειοθετείται και θα διατεθεί δωρεάν σε μια ψηφιακή έκδοση, προκειμένου να λειτουργήσει ενημερωτικά και ως μέσο ευαισθητοποίησης.

Κάποια στοιχεία πίσω από την ιδέα

Η ψηφιακή εποχή έτσι όπως την βιώσαμε τα τελευταία δύο χρόνια αμφισβήτησε όσο ποτέ άλλοτε τα όρια και τη σχέση του δημόσιου και του ιδιωτικού διεισδύοντας το ένα στο άλλο. Μας απελευθέρωσε από το χώρο και το χρόνο και την ίδια στιγμή δημιούργησε συνθήκες παγίδας για την απώλεια τους. Σε ένα πρωτοφανές ποσοστό επικοινωνήσαμε τις ζωές μας μέσω οθονών, είδαμε τους εαυτούς μας να γίνονται οι μικροί μας ήρωες και ηρωίδες- καταναλώσαμε καφέδες και ποτά μέσω οθόνης, ακούσαμε άσχημα νέα, συμμετείχαμε σε διαδικτυακά σεμινάρια καλοντυμένοι και γυμνοί ταυτόχρονα. Το κοινωνικό διείσδυσε στο προσωπικό με τέτοια ταχύτητα που σε ορισμένες περιπτώσεις το προσωπικό, το εσωτερικό ανάβλυσε με εξαιρετική ταχύτητα προς τα έξω.

Στα χρόνια της πανδημίας και του κοινωνικού περιορισμού στην Ελλάδα ο αριθμός των περιστατικών ενδοοικογενειακής, συντροφικής και έμφυλης βίας αυξήθηκε ριζικά. Η Ελλάδα βιώνει ένα πρωτοφανές φαινόμενο σε μαρτυρίες με τεράστιες προσπάθειες από την πλευρά των επιζώων/των να αντιμετωπίσουν το φόβο, το άγχος, την εσωτερικευμένη ενοχή και το στιγματισμό προκειμένου να υπερασπιστούν τον εαυτό τους και να αναζητήσουν δικαιοσύνη. Στις περισσότερες από αυτές τις περιπτώσεις, σύμφωνα με το ΚΕΘΙ (Κέντρο Ερευνών για την Ισότητα των Φύλων) οι γυναίκες ηλικίας 15-44 ετών κινδυνεύουν περισσότερο από βιασμό ή ενδοοικογενειακή βία παρά από καρκίνο, τροχαία ατυχήματα, πόλεμο ή ελονοσία.

[<https://www.kethi.gr/nea/i-bia-kata-ton-gynaikon-se-arithmoys-0>] Στην Ελλάδα παρατηρήθηκε σημαντική αύξηση των κλήσεων στη γραμμή 15900 SOS για την καταγγελία περιστατικών έμφυλης βίας, όπου οι αριθμοί σε περιπτώσεις τετραπλασιάστηκαν.

Η αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας κατά την περίοδο της πανδημίας αποτυπώνεται και στις στατιστικές: Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ), οι κλήσεις για περιστατικά ενδοοικογενειακής/συντροφικής βίας αυξήθηκαν κατά περίπου 60% τον Απρίλιο του 2020 σε σύγκριση με το 2019 σε ορισμένα από τα κράτη μέλη του. Το Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τον Πληθυσμό εκτιμά ότι εάν ο περιορισμός είχε συνεχιστεί για περισσότερο από έξι μήνες (όπως και έγινε), θα είχαν καταγραφεί περίπου 31 εκατομμύρια επιπλέον περιπτώσεις βίας λόγω φύλου, σε παγκόσμιο επίπεδο. Μάλιστα, κάποια περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας έφτασαν ακόμη και στα πιο ακραία τους όρια. Το 2020 καταγράφηκαν 10 γυναικοκτονίες, εκ των οποίων οι 3 κατά τη διάρκεια του πρώτου περιορισμού, και 5 απόπειρες γυναικοκτονίας.

Το "I didn't mean it!" αξιοποιεί το ψηφιακό «τείχος» της επίσημης και δημόσιας αναπαράστασης του εαυτού και δημιουργεί ένα μονοπάτι για την αποκάλυψη της συντροφικής ζωής, των κακοποιητικών σχέσεων και των μέχρι τώρα ανομολόγητων εμπειριών μέσα από την ασφαλή συνθήκη της ανωνυμίας του διαδικτύου. Επιθυμεί να συμβάλει στην προσπάθεια αποκωδικοποίησης της μορφής, του περιεχομένου και των συνθηκών της έμφυλης βίας, να δώσει χώρο και φωνή σε ανθρώπους που έχουν βιώσει παρόμοια περιστατικά και να δημιουργήσει ενημέρωση, σύνδεση και υποστήριξη. Το πρόγραμμα είναι σχεδιασμένο με πρακτικές εφαρμοσμένου θεάτρου και σύνθεσης δραματουργίας και οι τεχνικές που αξιοποιεί είναι εργαλεία συμμετοχικών βιωματικών δράσεων δημιουργίας.

Προσδοκώμενα αποτελέσματα

- δημιουργία δραματοουργίας από βιωμένες εμπειρίες
- έκφραση εαυτού σε ασφαλές, ανώνυμο πλαίσιο
- δημιουργία ψηφιακής κοινότητας
- ενίσχυση συμμετοχικότητας
- ενθάρρυνση διαμοιρασμού προσωπικών βιωμάτων με ασφαλή τρόπο
- ενδυνάμωση εαυτού και κοινότητας
- ενίσχυση αισθήματος ανήκειν
- αναγνώριση και έκφραση προσωπικής θέσης σχετικά με περιστατικά έμφυλης βίας
- καταγραφή και ορατότητα χρήσης κακοποιητικού λεξιλογίου
- δημιουργία ιστοσελίδας και δημοσίευση λεξιλογίου

Σχόλια από την φόρμα ανατροφοδότησης ανώνυμης συμπλήρωσης

A: "Απλή, σαφής και περιεκτική. Δύσκολο να μην ταυτιστείς με κάτι έστω και σε μικρό βαθμό. Και ακριβώς επειδή είναι δυστυχώς τόσο αυτονόητο ότι σχεδόν όλοι μας έχουμε υποστεί έστω και μια φορά κάποιες από αυτές τις συμπεριφορές, ακόμα και στην πιο απλοϊκή τους μορφή, σε κάνει να νιώθεις λιγότερο μόνος. Αισθάνθηκα λίγο ενδυναμωμένος, μπορείτε να το πείτε αυτό"

B: "Είναι μια αίσθηση ασφυξίας, πίεσης, περιορισμού και αδιεξόδου που δημιουργήθηκε μέσα μου. Κατεβαίνει και μου μιλάει απευθείας, προκαλώντας αναμνήσεις, ένα αίσθημα ασφυξίας και θυμού. Το γεγονός ότι δεν έχει φωνή μου αρέσει πολύ, δίνει μια δύναμη και αυστηρότητα που έρχεται σε ωραία αντίθεση με το γλυκό προσωπάκι που χαϊδεύει. Στο τέλος όμως, χωρίς να μπορείς να εξηγήσεις γιατί και πώς το έκανε, ένιωσα ενδυναμωμένη και όχι σε αδιέξοδο. Φωνάζει χωρίς να μιλά και αυτό είναι συγκλονιστικό."

Γ: "Η παρουσία και οι κινήσεις, δημιούργησαν συνεχώς αντικρουόμενα συναισθήματα. Μαζί με την ένταση λόγω του ηχοπίου, έφτασε σχεδόν στο άγχος. Στο δεύτερο γύρο, οι [προβαλλόμενες] φράσεις ανακούφισαν από τη νευρικότητα, καθορίζοντας την κατάσταση"

Παρακολουθήστε

<https://www.youtube.com/watch?v=HxcSu4iOqOY>

<https://www.youtube.com/watch?v=rM7GHPXcSSc>

<https://www.youtube.com/watch?v=4SILNEGmFmo>

Παρουσίαση στο Διεθνές Συνέδριο Ψηφιακών Παραστατικών Τεχνών

<https://www.youtube.com/watch?v=4g9evVfyfzQ&t=3145s>

Ταυτόχρονη δια ζώσης και διαδικτυακή υλοποίηση

<https://www.youtube.com/watch?v=eeJs1EcoaUE&t=2s>

Παρακολουθήστε ζωντανά

Κυριακή 17/12, 19:30, 21:00 GMT +2

Δευτέρα 18/12, 17:30, 19:00 GMT +2

Τετάρτη 20/12, 18:00, 19:30, 21:00 GMT +2

Πέμπτη 21/12, 18:00, 19:30, 21:00 GMT +2

Εδώ η φόρμα εγγραφής <https://forms.gle/5wWJnQ9bccr8Ytka7>

Ποιές/οι είμαστε

Σύλληψη-Περφόρμανς: Νικολέττα Δημοπούλου
Οπτικοακουστικές τέχνες: Φώτης Κολοκυθάς
Αφίσα/υλικό προβολής/προώθησης: Μαρία Ελίζα Κουλούδη
Φωτογραφία/βίντεο: Ιωάννα Πάκα
Αξιολόγηση: Ηρώ Ποταμούση
Ακαδημαϊκή σύμβουλος: Παναγιώτα Γιαννούλη

Η **Νικολέττα Δημοπούλου** είναι εμπνευστήρια εφαρμοσμένου θεάτρου, θεάτρου της επινόησης και περφόρμερ. Είναι κάτοχος προπτυχιακού και μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών από το Τμήμα Θεάτρου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (2010) και του μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών «Διεθνής Έρευνα Παραστατικών Τεχνών» από το Πανεπιστήμιο του Άμστερνταμ και το Πανεπιστήμιο Τεχνών του Βελιγραδίου (2012). Την τελευταία δεκαετία εργάζεται με ομάδες. Δημιουργεί περιβάλλοντα συμμετοχικού θεάτρου και παραστατικών πρακτικών για ανθρώπους με καθόλου, λίγη ή περισσότερη εμπειρία σε τέτοιου είδους πρακτικές. Σχεδιάζει προγράμματα που ανταποκρίνονται στις ανάγκες των συμμετεχόντων/ουσών και στην ανάπτυξη δεξιοτήτων. Εξερευνεί διαφορετικούς τρόπους βιωματικής μάθησης και αναπαράστασης ούσα κυρίως σε διαπολιτισμικές ομάδες εργασίας, συν-δημιουργώντας περιβάλλοντα αποδοχής, διαγενεακών σχέσεων και κοινωνικής συμπερίληψης.

Πρόσφατα εργάστηκε στο νησί της Λέσβου με ενήλικες και έφηβες γυναίκες και άνδρες πρόσφυγες για την ενίσχυση της ανθεκτικότητας και την ατομική και κοινωνική ενδυνάμωση. Είναι δημιουργός της διαγενεακής παράστασης-εργαστηρίου «Τσάντα για μαξιλάρι. Μια υπόθεση Τραγική» που πραγματεύεται την εφηβεία και τη διαμόρφωση της ταυτότητας μέσα από ήρωες και ηρωίδες της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας. Έχει συνεργαστεί με φορείς και οργανώσεις όπως η Αλληλεγγύη Λέσβου, το British Council, το Πανελλήνιο Δίκτυο για το Θέατρο στην Εκπαίδευση, η ActionAid, το Σημείο για τη Μελέτη και την Αντιμετώπιση της Ακροδεξιάς.

Ο **Φώτης Κολοκυθάς** είναι εικαστικός καλλιτέχνης. Αποφοίτησε από τη Σχολή Καλών Τεχνών Φλώρινας με ειδίκευση στη ζωγραφική και τα νέα μέσα. Σπούδασε στο εργαστήριο του Γιάννη Καστρίτση. Η διπλωματική του εργασία αφορούσε το ψυχιατρικό νοσοκομείο του νησιού της Λέρου. Το 2019 ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών "Δημιουργία και επικοινωνία στις εικαστικές τέχνες" του Ιονίου Πανεπιστημίου της νήσου Κέρκυρας, με αντικείμενο σπουδών τα Interactive installations και το video art. Η διπλωματική του εργασία παρουσιάστηκε στο Νέο Φρούριο Κέρκυρας με τίτλο "Η οπτική απόλαυση της καταστροφής". Έχει λάβει μέρος σε διάφορες εικαστικές εκθέσεις και φεστιβάλ, στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει συνεργαστεί με το ADAF και το Festival Miden με παρουσιάσεις έργων σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Καλαμάτα, Λέσβο, Τενερίφη, Βαρκελώνη και Μιλάνο. Από το 2017 εργάζεται ως εκπαιδευτικός σε τμήματα ενηλίκων, διδάσκοντας ελεύθερο σχέδιο, ιστορία τέχνης και αισθητική της τέχνης.

Μαρία-Ελίζα Κουλούδη

Απόφοιτη του Τμήματος Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. Είμαι εικονογράφος και σκηνογράφος, με καταγωγή από την Ελλάδα και έδρα το Βερολίνο της Γερμανίας.

Δημιουργώ χειροποίητες εικονογραφήσεις αναμειγνύοντας διάφορα μέσα, κυρίως ακρυλικά, μαρκαδόρους και ακουαρέλα, και πραγματοποιώντας ψηφιακή επεξεργασία. Ο χώρος, το χρώμα και η αφήγηση παίζουν σημαντικό ρόλο στις εικονογραφήσεις μου.

Έχω ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, αλλά με ενδιαφέρει ιδιαίτερα η ανθρώπινη ψυχολογία, η σεξουαλικότητα και η κοινωνική ευαισθητοποίηση. Εμπνέομαι κυρίως από την πραγματικότητα γύρω μου και την τέχνη σε όλες τις μορφές της. Έχω συνεργαστεί σε παραστάσεις και πρότζεκτ με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, το Θέατρο Volksbühne στο Βερολίνο και ελεύθερους θιάσους σε Ελλάδα και Γερμανία.

Ιωάννα Πάκα

Κατάγομαι από Λάρισα και τα τελευταία χρόνια εργάζομαι στην Αθήνα. Εξειδικεύομαι στη φωτογραφία studio. Φωτογραφίζω ανθρώπους, φαγητό, προϊόντα και πράγματα που αγαπώ. Οι εικόνες είναι έξυπνες, δελεαστικές, έχουν μία δεύτερη ανάγνωση, σου αφήνουν ένα χαμόγελο, έναν προβληματισμό, μια απορία, μια διάθεση εξερεύνησης. Έχω αποφοιτήσει από το Τμήμα Θεάτρου της σχολής Καλών Τεχνών και έχω σπουδάσει φωτογραφία στο Παρίσι στη σχολή Spreos Photographic Institute. Έχω εργαστεί ως θεατροπαιδαγωγός στην Τυπική Εκπαίδευση και φροντίζω πάντα να συνδυάζω την εικόνα, με την ιστορία πίσω από την εικόνα ή/και με τα βιογραφικά των ανθρώπων στις ιστορίες των εικόνων που μπορεί να φτιάξουμε όλες και όλοι μαζί. Ένα πορτρέτο είναι πάντα έτοιμο να μας αφηγηθεί πολλές ιστορίες.

Η **Παναγιώτα (Μπέττυ) Γιαννούλη** είναι διδάκτωρ Παιδαγωγικής του Θεάτρου και κοινωνιολόγος. Από το 2017 διδάσκει στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΤΕΑΠΗ) με αντικείμενο το Θέατρο στην τυπική και τη μη τυπική εκπαίδευση. Από το 1998 συμμετέχει σε συλλογικότητες για την προώθηση της έρευνας και της πρακτικής του Θεάτρου στην Εκπαίδευση. Στα ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνονται η θεωρία και η πράξη του Θεάτρου ως εργαλείο μάθησης, ως πολιτισμική δράση και ως κοινωνική παρέμβαση. Έχε πάρει μέρος στον σχεδιασμό και την υλοποίηση θεατροπαιδαγωγικών προγραμμάτων για παιδιά και νέους, προγραμμάτων επιμόρφωσης εκπαιδευτικών καθώς και στη διοργάνωση και τον συντονισμό διεθνών συνεδρίων για το Θέατρο και τις Παραστατικές Τέχνες στην Εκπαίδευση. Έχει εμψυχώσει για το Επίκεντρο της ActionAid ομάδα ενδυνάμωσης γυναικών (2019-2020). Από το 2006 διετέλεσε επιστημονική συνεργάτης σε ευρωπαϊκά και διεθνή προγράμματα που αξιοποιούν το Θέατρο στην Εκπαίδευση και είναι συντονίστρια για την Ελλάδα στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα “International TeacherArtistPartnership-Professional Development (ITAP-PD) (Erasmus+, 2020-2023). Είναι ιδρυτικό μέλος του Πανελληνίου Δικτύου για το Θέατρο στην Εκπαίδευση, διετέλεσε πρόεδρος και αντιπρόεδρος ΔΣ της ένωσης και είναι μέλος της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού Εκπαίδευση και Θέατρο.

Ηρώ Ποταμούση

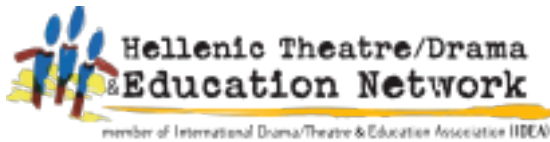
Είμαι απόφοιτη του τμήματος Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου και έχω ολοκληρώσει τις μεταπτυχιακές μου σπουδές στο Θέατρο στην Εκπαίδευση στο University of Warwick της Μ.

Βρετανίας, όπου ασχολήθηκα ερευνητικά με τα θεατροπαιδαγωγικά προγράμματα. Από το 2018 είμαι

υποψήφια διδάκτορας του ΠΤΔΕ του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Ασχολούμαι επαγγελματικά με τον σχεδιασμό και την εμπύχωση εκπαιδευτικού συνοδευτικού υλικού σε θεατρικές παραστάσεις για εφήβους από το 2008. Έχω συνεργαστεί με οργανισμούς στην Ελλάδα (ΕΚΠΑ, Πανελλήνιο Δίκτυο για το Θέατρο στην Εκπαίδευση, Ύπατη Αρμοσσία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, Action Aid κ.α.) και το εξωτερικό (Liverpool Institute of the Performing Arts, University of Warwick, UCL, Wergeland Centre και Pedagogical University of Zurich) στον σχεδιασμό και την υλοποίηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων, κοινωνικών παρεμβάσεων, επιμορφώσεων και εκπαιδεύσεων.

Με την υποστήριξη του Πανελλήνιο Δικτύου για το Θέατρο στην Εκπαίδευση

Με τη χρηματοδότηση του Υπουργείου Πολιτισμού

P.O.P.
ARTS

www.popartsathens.com